'Η μεγαλειτέρα ἡμέρα τῆς Χριστιανωσύνης πλησιάζει. 'Ακρογωνιαῖος λίθος της, ἡ 'Αγάπη. Αὐτὴν τὴν ἀγάπην, ἄς ἐπιδείξωμεν ὅλοι πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς ἐμπράκτως.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὸ γέλοιο, ἡ πανάκεια αὐτὴ τῆς ζωῆς, δὲν πρέπει ν' ἀπολείψῃ ἀπὸ τὰ χείλη κανενὸς πτωχοῦ παιδιοῦ κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ 'Αϊ—Βασίλη. Ἄς ἀναληφθῇ μία συντονισμένη προσπάθεια γιὰ τὰ δῶρα τῶν μικρῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Πρώην Βουλευτοῦ καὶ Ὑπουργοῦ]

Ἄς μὴ αὐταπᾶται ἡ 'Αντιπολίτευσις. Διὰ τῶν μεθόδων της ἡ Κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ ὑποκύψῃ. Πρῶτον διότι αἱ μέθοδοι αὐταί εἶναι εὐδιακρίτως, μέθοδοι κομματικῆς σκοπιμότητος καὶ ὄχι ἐθνικοῦ συμφέροντος. Καὶ δεύτερον ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει καλῶς, ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα της. Συνεπῶς τί μένει ἀπὸ ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον διὰ τὸν ὁποῖον δύο πλήρεις συνεδριάσεις ἐχρειάσθησαν εἰς τὴν Βουλήν. Μένει ἀσφαλῶς καὶ πάλιν ἡ διαπίστωσις, ὅτι ἡ 'Αντιπολίτευσις ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ «παίζῃ ἐν οὐ παικτοῖς». Καὶ τοῦτο συνιστᾶ τὴν βαρεῖαν, τὴν βαρυτάτην εὐθύνην της.

'Εν τούτοις οὔτε ὁ ρόλος, οὔτε αἱ δυνατότητες της προορίζουν τὴν 'Αντιπολίτευσιν διὰ τὸν ἀχάριστον καὶ στεῖρον ἔργον τῆς ἐμπαθεστάτης φθορᾶς. Ὤφειλε καὶ ἠδύνατο ἀντί, μετὰ κάθε νέαν ἐξόρμησιν Δονκιχωτισμοῦ νὰ εἰσπράττῃ τὴν κοινὴν δυσφορίαν, νὰ ἐπιδιώκῃ ἄνοδον τοῦ τόσον χαμηλὰ εὑρισκομένου ἐπιπέδου της. Ἡ συμπαράστασις εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Κύπρου προσπάθειαν, ἦτο τὸ χρέος της. Καὶ ἡ συνένωσις ὅλων τῶν δυνάμεών της πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Καὶ, βέβαια, δὲν πρόκειται νὰ δοθοῦν ἐνταῦθα συμβολαὶ πρὸς τὴν πείσμονα εἰς τὴν αὐτοκαταστροφικὴν ἄρνησίν της 'Αντιπολίτευσιν. 'Ημπορεῖ ὅμως εὐχερέστατα νὰ διαπιστωθῇ, ὅτι, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ ἔπεσε καὶ περαιτέρω μὲ τὰς πλήρεις τυφλοῦ πάθους τελευταίας της αἰτιάσεις. Καὶ ὅτι ἀντιθέτως ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν ἀδράν παρουσίασιν τῆς πολιτικῆς της γραμμῆς, μὲ τὴν σθεναρὰν διαχείρισιν τῶν θεμάτων καὶ μὲ τὸν ἀνεπίληπτον τῆς εἰλικρινείας της, κατῆλθεν ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἐνισχυμένη καὶ περισσότερον ἱκανὴ διὰ νὰ συνεχίσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ ἀντίπαλοί της ἀρνοῦνται νὰ πράξουν. Ἔχει δὲ ἡ τελευταία αὐτὴ διαπίστωσις ἰδιάζουσαν σημασίαν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς νέας συζητήσεως, τῆς 'Ελληνικῆς προσφυγῆς εἰς τὸν ΟΗΕ. 'Εκεῖ ὡς γνωστὸν, θὰ δοθῇ ἡ σκληρά, ἡ ἀποφασιστική, ἡ κρίσιμος μάχη. Θὰ ἠθελεν ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ λείπῃ καὶ ἡ 'Αντιπολίτευσις ἀπὸ τὸ πεδίον. Καὶ τὴν ἐκάλεσεν. Αὕτη ὅμως ἠρνήθη συμμετοχήν. Δικαίωμά της νὰ κρίνῃ, κατὰ τὸν τρόπον, ποὺ θέλει καὶ τὴν εὐθύνην καὶ τὸ καθῆκον της. 'Αλλὰ καὶ χρέος τῆς Κυβερνήσεως νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀγίας διεκδικήσεως. Δι' αὐτὸ ἄραγε, τήν κατηγορεῖ ἡ 'Αντιπολίτευσις; Ἔχει νομίζεμεν συναγάγει ὁ 'Ελληνικὸς Λαὸς τὰ συμπεράσματά του.

'Οπωσδήποτε τὸ Κυπριακὸν διανύει ἤδη τὴν φάσιν τῆς ἀποφασιστικῆς ἐτυμηγορίας. Ἡ 'Ελλὰς, ὅπως ἐτόνισεν ὁ κ. Καραμανλῆς, οὐδὲ κατὰ κεραίαν ἀφίσταται τοῦ θεμελιώδους αἰτήματος. Ζητεῖ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως διὰ τοὺς Κυπρίους. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ παλαίσῃ ἐπικαλουμένη τὸ δίκαιον καὶ τὴν λογικὴν τῆς ὑποθέσεως ὡς ἐπίσης καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Δυτικοῦ Συνασπισμοῦ, τὸ ὁποῖον σαφῶς ἐπιτάσσει ρύθμισιν κατὰ τὰς βασικὰς ἀρχάς του, τῆς καταλυτικῆς ἐκκρεμότητος. Αὐτὸ ἀξιοῖ ἡ 'Ελλὰς. Καὶ ἔστω καὶ κατὰ τὴν ὑστάτην ὥραν ὑπόκειται εἰς τὴν 'Αγγλίαν νὰ ἀνανήψῃ. "Αν δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω καὶ μόνον γραμμῆς θελήσῃ συννενόησιν δὲν θὰ εὕρῃ τὴν θύραν κλειστὴν. Γνωρίζει ὅμως ἡ περίπτωσις αὕτη οὐδαμῶς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐλιγμός. Διότι παραλλήλως ἡ διαδικασία τοῦ ΟΗΕ θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον της. Καὶ θὰ δώσῃ ἀποτέλεσμα, δυνάμενον νὰ πείσῃ τὴν 'Αγγλίαν ὅτι ζημιοῦται ἠθικῶς καὶ ἀφὴνεται ἐκτεθειμένη ἐμένουσα εἰς τὰ «οὐδέποτε» τὰ ὁποῖα καθίστοῦν περὶ αὐτὴν ἀσφυκτικώτερον τὸ κλοιόν.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἀπολύτως διαυγῆ πραγματικότητα ἀνέλυσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Καραμανλῆς. Καὶ αὐτὴν ἐπικροτεῖ ἡ κοινὴ γνώμη μὲ ἐνθουσιασμόν. Μὲ αὐτὴν δὲ καὶ τὸν προέπεμψεν εἰς Βελιγράδιον, ὅπου καὶ διεξήγαγεν τὰς συνομιλίας του μὲ τὸν Στρατάρχην Τίτο.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδ. ὑπηρεσ.). Τὸ σημερινὸν καθεστὼς τῆς 'Ελλάδος ἔχει κάθε λόγον νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τὴν δραστηριότητα, ποὺ ἐπιδεικνύει εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς τομεῖς, τοὺς ἔχοντας σχέσιν μὲ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς μάχης τῆς 'Εθνικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως καὶ τὴν ἀξιοποίησιν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπεριστατωμένων προγραμμάτων, τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων, τοὺς ὁποίους διαθέτει ἡ χώρα.

Καθημερινῶς ἐπιτελοῦνται, τόσον εἰς τὴν ὕπαιθρον ὅσον καὶ εἰς τὰς πόλεις ἔργα σπουδαιοτάτης σημασίας, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα βελτιοῦται ἁλματωδῶς τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Σήμερον δὲν ὑπάρχει τομεύς, ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ ἐμφανίσει τεραστίαν πρόοδον ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν καὶ τὴν ἀμέσως μεταπολεμικὴν τοιαύτην. Καὶ πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ τονισθῇ, ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἔκβασις αὐτῶν τῶν μεγαλοπνόων προσπαθειῶν ὀφείλεται κατὰ σοβαρότατον ποσοστὸν εἰς τὴν πλήρη ἐμπνεύσεως καὶ ὑποδειγματικῆς προθυμίας, συμπαράστασιν τῶν ἐργαζομένων πολιτῶν. 'Από τοῦ τελευταίου ἐργάτου μέχρι τῶν ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν, τὸ ζήτημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναδημιουργίας, ἀντεμετωπίσθη καὶ φυσικὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιμετωπίζεται ὡς μία κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴ ὑπόθεσις.

Τό Κράτος ἀπὸ τὴν πλευράν του, ὡς κατανοοῦν πλήρως τὴν τεραστίαν σημασίαν τῆς συγκινητικῆς αὐτῆς συμπαραστάσεως τοῦ πάσης φύσεως ὑπαλληλικοῦ καὶ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ του, παραλλήλως πρὸς τὰς τόσας ἄλλας ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ἐπιτεύγματά του. ἐπρογραμμάτισε καὶ ἐφαρμόζει ἀνελλιπῶς καὶ κατὰ προοδευτικὰ στάδια, μίαν κοινωνικὴν πολιτικὴν ὑπὲρ αὐτῶν, αὐτόχρημα μεγαλόπνοον καὶ δημιουργικήν. Βάσει ὁλοκληρωθέντων καὶ ἐφαρμοζομένων ἤδη προγραμμάτων, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ 'Ελληνες ἐργάται, οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ ἀποκτήσουν ἰδιοκτήτους κατοικίας.

'Η ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν, ὡς καὶ τῶν στερουμένων εἰδικότητος τοιούτων ἀποτελεῖ σήμερον μίαν πραγματικότητα, τῆς ὁποίας τὰ εὐεργετικὰ πλεονεκτήματα ἀπολαμβάνουν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ αἱ ἐπαρχίαι τῆς χώρας.

'Αντιστοίχως πρὸς ὅλα αὐτά, τὸ σημερινὸν Κράτος ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν παντοειδῆ ψυχαγωγίαν τῶν ἐργαζομένων. 'Εξέχοντες ἐπιστήμονες ἐπισκέπτονται, χάριν εἰς τὴν Κρατικὴν πρωτοβουλίαν, τὰ διάφορα κέντρα καὶ διεξάγουν μορφωτικὰς διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων ποὺ βασικῶς ἐνδιαφέρουν τοὺς ἀκροατάς των. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις λειτουργοῦν λέσχαι, ὅπου οἱ ἐργαζόμενοι προσέρχονται κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των καὶ ψυχαγωγοῦνται κατὰ τρόπον πολιτισμένον καὶ ἐποικοδομητικόν.

Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἑκάστου ἔτους γίνονται ἡμερήσιοι ἢ πολυήμεροι ἐκδρομαὶ ἀνὰ τὰ διάφορα θέρετρα τῆς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν ἐργατοϋπάλληλοι, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεώς των. 'Εκ παραλλήλου, λειτουργοῦν παιδικαὶ κατασκηνώσεις, εἰς τὰς ὁποίας φιλοξενοῦνται κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τὰ τέκνα τῶν ἐργαζομένων.

Κατὰ τακτικὰ διαστήματα ἐπισκέπτονται τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις καὶ τὰ ἐργατικὰ κέντρα καλλιτεχνικοὶ ὅμιλοι καὶ θεατρικὰ συγκροτήματα διὰ σειρὰν δωρεὰν θεατρικῶν παραστάσεων, τὰς ὁποίας ὀργανώνει διὰ τοὺς ἐργαζομένους ἡ «Ἐργατικὴ Ἑστία». Ἤδη, κατόπιν σχετικῆς συμφωνίας τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς «Ἐργατικῆς Ἑστίας», ὅλα τὰ θέατρα τῶν 'Αθηνῶν θὰ δίδουν ἑκάστην Παρασκευὴν δωρεὰν παραστάσεις ὑπὲρ τῶν ἐργατο—ὑπαλλήλων τῆς πρωτευούσης. Τὸ μέτρον αὐτὸ πρόκειται συντομώτατα νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις, ποὺ διαθέτουν μονίμους θιάσους.

Ὅλα αὐτὰ συνθέτουν τὴν εἰκόνα τῆς κοινωνικῆς καὶ φιλεργατικῆς πολιτικῆς τοῦ σημερινοῦ Κράτους καὶ δεικνύουν τὸ πράγματι στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοὺς ἐργαζομένους

ΤΟΠΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Εἶναι γεγονὸς ἀνεγνωρισμένον κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ὅτι ἡ πόλις τῶν Πατρῶν εἶναι ἡ τρίτη κατὰ μέγεθος εἰς τὴν χώραν, τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς μὴ ὑπολογιζομένης λόγῳ τῆς γειτνιάσεως μὲ τὰς 'Αθήνας. 'Αλλὰ εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου ἀναμφισβήτητον ἀπὸ κάθε καλοπροαίρετον κριτήν, ὅτι ἡ ἰδία αὐτὴ πόλις ὑστερεῖ πολὺ εἰς ἐμφάνισιν, εἰς ἐμπορικὴν ζωτικότητα καὶ εἰς ἀνάλογον κίνησιν, προϋποθέσεις ἀπαραίτητες διὰ τὸν καθορισμόν της ὡς τρίτης πόλεως.

Λέγοντες ἐμφάνισιν, ἐννοοῦμεν τὴν κτιριακὴν τοιαύτην καὶ τὰς εὐκολίας τοῦ καθημερινοῦ βίου. Ἔχουν γραφῆ καὶ ἔχουν λεχθῆ πολλὰ καὶ ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῆς τῆς ὀδυνηρᾶς καταστάσεως. Πολιτισμένοι καὶ μορφωμένοι Πατρινοὶ ἔχουν πρὸ φέρει κατ' ἐπανάληψιν ἰδέας, ἐμπνεύσεις καὶ ὑπηρεσίας, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ζηλευτῆς πραγματικὰ θέσεως τῶν Πατρῶν.

Δυστυχῶς ὅμως ὅλοι οἱ συμπολῖται μας καταγίνονται εἰς τὴν θήρευσιν τοῦ χρήματος, ἔστω καὶ ὡς προσκαίρου κέρδους. Εἶναι φυσικὸς ἄλλωστε νόμος αὐτός. Ὑποστηριζόμεν λοιπὸν ὅτι αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ παρανόησις εἶναι ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ οἰκονομικοῦ μαρασμοῦ τῆς πόλεως. Καὶ ἐὰν ἀκόμη γίνῃ ἡ ὁδὸς 111. καὶ θὰ γίνῃ κάποτε, πάλιν δὲν θὰ κατωρθώσωμεν νὰ συγκρατήσωμεν τὰ ὀφέλη τοῦ πρώτου χρόνου.

'Υπερωκεάνεια ἔρχονται, ὑπηρεσίαι ἐγκαθίστανται. Ἔργα γίνονται, ἡ Πάτρα ἠὐξήθη εἰς πληθυσμὸν μ' ἑκατὸν καὶ πλέον χιλιάδας κατοίκων καὶ ἐν τούτοις τίποτε δὲν ἀλλάζει καὶ τίποτε δὲν ἐξελίσσεται. Ἡ Πάτρα ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμφανίζῃ τὴν ὄψιν καὶ τὸ θέαμα μιᾶς μικρᾶς ἐπαρχιακῆς πόλεως, τῆς προπολεμικῆς μάλιστα ἐποχῆς.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐμφανίζεται αὐτὸ τὸ φαινόμενον τῆς φυγῆς ἀπὸ τὴν πόλιν συμπολιτῶν καὶ ξένων εἰς ἕνα τρομακτικὸν βαθμόν.

Δυστυχῶς πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν πάντες, ὅτι εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνθηρότητα ἑνὸς ἐπαγγέλματος, καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν ἑνὸς ἀτόμου, παίζει ρόλο ἐξακολουθητικῶς ἡ πνευματικὴ ὡριμότης του καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ πολιτισμοῦ του.

Τὸ 'Εμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν 'Επιμελητήριον Πατρῶν, εἶχε τελευταίως μίαν ἔμπνευσιν, ἡ ὁποία πραγματοποιουμένη θὰ προσδώσῃ εἰς τὴν πόλιν μας οἰκονομικὴν κίνησιν, λαμπρότητα καὶ ἴσως καὶ ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν ἑνὸς ἄλλου ἐκμε-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΟΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Τοῦ κ. ΑΝ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
(Πρώην βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ)

'Ανεγνώσαμεν κατ' αὐτὰς εἰς τὰς 'Εφημερίδας ('Ελευθερία 20]11]56) ὅτι «ὁ ἐργατικὸς βουλευτὴς (ἐν 'Αγγλίᾳ) Ἔβανς παρητήθη ἀπὸ τὸ 'Εργατικὸν Κόμμα καὶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, κληθεὶς νὰ πράξῃ τοῦτο ἀπὸ τὸ 'Εργατικὸν τμῆμα τῆς περιφερείας του. Καὶ τοῦτο, διότι εἰς τὴν Βουλὴν, ἐν διαφωνίᾳ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κόμματος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Σουὲζ, εἶχε ταχθῆ ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ κυβερνῶντος Κόμματος τῶν Συντηρητικῶν».

Τὸ πράγματι ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς Δημοκρατίας ἀποτέλεσμα τοῦτο, γεννᾶ εἰς ἡμᾶς τὴν σκέψιν ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Χώραν μας παρόμοιος τρόπος ἐκδηλώσεως τοῦ φρονήματος τοῦ Λαοῦ μας ἐπὶ τῶν σοβαρῶν θεμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἀποφανθοῦν οἱ ἐντολοδόχοι του βουλευταί.—Ἡ δημιουργία ὠργανωμένων Κομμάτων εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀπαραίτητος εἰς τὰ κοινοβουλευτικῶς κυβερνώμενα Κράτη. 'Αλλὰ ἐξ ἴσου ἀπαραίτητος εἶναι καὶ ἡ κατὰ δημοκρατικὸν τρόπον σύνθεσις τούτων, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τούτων. Καὶ ἐπὶ πλέον, ἡ διασφάλισις τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν στοιχείων των τούτων. 'Αποτελοῦν τὰ θέματα ταῦτα τὴν πραγματικὴν βάσιν τῶν Δημοκρατικῶν Πολιτευμάτων, ἀλλὰ καὶ συντελοῦν, διὰ τῆς καλῆς καὶ μονίμου ὀργανώσεώς των, εἰς τὴν ἀποτροπὴν τῆς διασπαθίσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας μας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μοιραία συνέπεια τοῦ καθαρῶς ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἡ δημιουργία πολλῶν Κομμάτων εἶναι πρόξενος καὶ τῆς εὐκολωτέρας μεταστάσεως τῶν πολιτευομένων, ἀπὸ Κόμμα εἰς Κόμμα καὶ τῆς ὁμοίας μεταστάσεως τῶν ἐκλογέων.

Καὶ ἐρωτᾶται: 'Υστεροῦν τάχα οἱ Ἕλληνες τῶν Ἀγγλων ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, ὥστε νὰ ὑποτάσσωνται, ὅπως τὰ ἄλογα ὄντα, εἰς τὴν θέλησιν ἑνὸς καὶ μόνον ἢ ἐλαχίστων ἐπὶ θεμάτων, ἀφορώντων πολλάκις αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων;

'Εγένετο τοιαύτη ἀπόπειρα παρ' ἡμῖν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν, πλὴν ἀπέτυχεν αὕτη, διότι οἱ ἀναλαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὀργανώσεως τοιούτου Κόμματος, δὲν ἐπίστευον εἰς τὴν Δημοκρατίαν.

'Ὡς λειτουργοῦν μέχρι σήμερον παρ' ἡμῖν τὰ Κόμματα ὄχι μόνον ἀποκλείεται ἡ κατὰ ἀδιάβλητον τρόπον ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως τῶν ὀπαδῶν των, ἀλλὰ περιφρονεῖται πολλάκις καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ γνώμη τῶν Διοικητικῶν των Συμβουλίων ἢ 'Επιτροπῶν, αἵτινες ἐνίοτε ἐκλέγονται διὰ τῆς θελήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ μόνον.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα ἡ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας;—Εἰς τὴν 'Αγγλίαν ὅπου ὡς γνωστὸν δὲν ὑφίσταται γραπτὸν Σύνταγμα, ἀλλὰ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν Κοινοβουλευτικὴν Δημοκρατίαν γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθίμων καὶ συνηθειῶν, οἱ Ἄγγλοι πολῖται ἐπέβαλον καὶ τηροῦν τὰς ἀρχὰς ταύτας ὅπως βλέπωμεν ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν.—'Εφ' ὅσον ὅμως τοῦτο ἀπεδείχθη ἀδύνατον νὰ γίνῃ παρ' ἡμῖν διὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ μόνης—τοὐλάχιστον μέχρι τεῦδε—δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄλλος τρόπος ἐπιτυχίας του;

Εἶναι γεγονὸς ὁμολογούμενον ὑπὸ πολλῶν, ἴσως τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Χώρας μας, ὅτι ὁ ἀνώμαλος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐγένετο παρ' τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἀφῆκε τοῦτο πολλὰς ἀτελείας καὶ κενά. Δὲν εἶναι τοῦτο συγχρονισμένον. Αἱ κοινωνικαὶ ἐξελίξεις σήμερον καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι δὲν προβλέπονται καὶ δὲν προστατεύον-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ: Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΜΑΖΟΝΩΝ

Δύο ἢ τρεῖς ἄνδρες ἀντιστοιχοῦν εἰς 40 γυναῖκες.—Οἱ Βερολινέζες δίδουν μεγάλη μάχη γιὰ τὴν ἐξεύρεσι νυμφίου. Μέχρι τοῦ Δημαρχείου φθάνουν ἢ οἱ ἁπλῶς ἐρωτευμένοι ἢ οἱ πολύ...ἄσχημοι.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ !

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἔχουν περάσει ἕνδεκα χρόνια ἀπὸ τότε, ποὺ οἱ κατοχικὲς δυνάμεις κατέλαβαν τὸ Βερολῖνο. Ἐν τούτοις, ἡ ἀπουσία τοῦ 1.000.000 τῶν φονευθέντων τῆς ἄλλοτε γερμανικῆς πρωτευούσης εἶναι λίαν αἰσθητή. Τὰ βραδυνὰ οἱ Βερολινέζες κατακλύζουν τοὺς δρόμους, τὶς στάσεις τῶν λεωφορείων καὶ τῶν τραμ καὶ ἀρχίζουν οἱ ἀτέλειωτες οὐρὲς μπρὸς στὰ ταμεῖα τῶν κινηματογράφων. Αὐτὲς τὶς στιγμὲς μπορεῖτε ν' ἀνακαλύψετε τὸ πολὺ δύο ἢ τρεῖς ἄντρες, ἀνάμεσα σὲ σαράντα γυναῖκες, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι τὸ γυναικεῖο φῦλο κυριαρχεῖ ἀπόλυτα σ' αὐτὴ τὴν πόλι τῶν συγχρόνων ἀμαζόνων.

Πουθενὰ ἀλλοῦ, ὅσο ἐδῶ, δὲν θὰ δῆτε τὰ γυναικεῖα μάτια νὰ παιγνιδίζουν τόσο πρόσχαρα καὶ προκλητικά, στὰ δοποιαδήποτε ἀνδρικά, ποὺ θὰ συναντήσουν. Οἱ «φρουλάϊν» τοῦ Βερολίνου δίνουν τὴν μεγάλη μάχη τους γιὰ τὴν ἐξεύρεσι ἑνὸς συντρόφου στὴ ζωή.

Ὅλοι οἱ Νεγροαμερικανοὶ στρατιῶτες, ποὺ ὑπηρετοῦν στὸ Βερολῖνο—καὶ οἱ πλέον ἀποκρουστικοὶ — συνοδεύουν μιὰ ὄμορφη συνήθως γυναῖκα, ποὺ στέκεται δίπλα τους γεμάτη ἀφοσίωσι κι' ὑπακοή. Πολλὲς τέτοιες μάλιστα γνωριμίες καταλήγουν σὲ γάμο, πρὸς δυστυχίαν, φυσικά, τῶν ἀμετανόητων φιλοναζιστῶν, ποὺ διακηρύττουν ἀκόμη τὴν ὑπεροχὴ τῆς 'Αρίας φυλῆς. Μέχρι τοῦ Δημαρχείου φτάνουν οἱ πολὺ... ἐρωτευμένοι ἢ οἱ πολὺ... ἄσχημοι !!!

Οἱ ξανθὲς Βερολινέζες προτιμοῦν γιὰ συζύγους τοὺς 'Αμερικανούς, ἔστω καὶ νέγρους, ἀπὸ τοὺς Βρεταννούς, ποὺ τοὺς θεωροῦν ἢ μέθυσους ἢ ὁμοφιλοφύλους...

Τὸ Βερολῖνο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν γυναικῶν, διαθέτει καὶ πολλὰ νόθα παιδιά. Μερικὰ πρωϊνά, ποὺ οἱ ἀχτίδες τοῦ ἡλίου παιχνιδίζουν ἀνάμεσα στ' ἀποτραβηγμένα γιὰ λίγο σύννεφα, θ' ἀντικρύσετε στὰ πάρκα μιὰ μακρυὰ σειρὰ ἀπὸ καρροτσάκια μὲ μωρά, ποὺ τὰ σεργιανίζουν ἀσπροντυμένες κοπέλλες. Τὰ μεγαλύτερα παιδάκια κρατοῦν τὰ καρροτσάκια ἀπὸ τὰ πλάγια καὶ προχωροῦν κι' αὐτὰ μ' ἀβέβαια βηματάκια, σιωπηλά, ἀνέκφραστα, ἀλλὰ πειθαρχικά. Τὸ παιδιάτικο βλέμμα, ἀβέβαιο κι' αὐτό, μοιάζει μὲ τὶς ματιὲς τῶν ἀνθρώπων τῆς σημερινῆς Γερμανίας, ποὺ χωρισμένη στὰ δυό, δὲν ξέρει ποιὸ θὰ εἶναι τὸ μέλλον της. Ὅταν ὅμως προσέξῃ κανεὶς καλὰ τὴν σιωπηλὴ αὐτὴ πομπὴ τῶν παιδιῶν, θὰ δῆ ὅτι δὲν ἔχουν καμμία ὁμοιότητα μὲ τὴν ἀριθμητικὴ δυσαναλογία τῶν μεγάλων. Εἶναι ἀγοράκια καὶ κοριτσάκια, ποὺ ὅταν προχωρήσουν ἀρκετὰ καὶ φύγει ἀπὸ ἀνάμεσά τους τὸ διαχωριστικὸ καρροτσάκι, ποὺ τοὺς παρέχει ἡ μέριμνα τῶν Συμμαχικῶν 'Ιδρυμάτων, θὰ σμίξουν χέρι μὲ χέρι γιὰ νὰ φτιάξουν τὸ μέλλον.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

"ΗΝ ΣΥΓΚΥΠΤΟΥΣΑ,,

Ποιὸς δὲν θὰ συνεκινεῖτο ἀπὸ τὸ ἀφύσικο αὐτὸ φαινόμενο; Ποιὸς δὲν θὰ ἐθλίβετο ἀπὸ τὸ βασανιστικὸ πάθημα τῆς συγκυπτούσης; Καὶ ἂν ἄκουε ὅτι ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια ὑποφέρει, θὰ ἔμενε ἄνευδος ἢ καὶ ἀποσβολωμένος. «Ἂν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές» (Λουκ. 15,11).

Πόση παραμόρφωσι μπορεῖ νὰ φέρῃ μιὰ ἀρρώστεια; Μεταβάλλει τὸ θεῖο πλάσμα σ' ἕνα ὄγκο τόσο δύσμορφο, ὥστε τὸ κάνει ἀγνώριστο.

Σκεφθῆτε τώρα τὴν παραμόρφωσι καὶ τὸ καμπούριασμα αὐτὸ νὰ ἐπικαθήσῃ στὴν ψυχή!

Ναί, τόσο ἡ ἁμαρτία παραμορφώνει καὶ ἐκφυλίζει τὴν ψυχή.

***

Συλλογισθῆτε γιὰ λίγο τὸν ἄνθρωπο πῶς ἐβγῆκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Δημιου